do añ t̃minũ g̃uatur l' q̃ ad hoc ab alio inducitur q̃ eadẽ rõe possint vsurarij excusari om̃s valete

Opusculũ lxvi

Epl'a exhortoria sancti tho. ad quẽdã i qua ꝓponit ydoneũ modũ salubrit̃ ac q̃rendi sciẽtiã siue hũanã siue diuinam

Quia q̃siuisti a me in xp̃o michi kmiẽ iohãnes q̃lit̃ te studere oꝑteat in thesauro scientie acq̃rendo tale a me tibi sup̃ h̃ traditur cõsilium vt per riuulos non stati in mare eligas introire q̃ per faciliora ad difficiliora oꝫ deuenire Hec est g̃ monitio mea ⁊ instructio tua. Tardiloquũ te eẽ iubeo ⁊ tarde ad locutoriũ accedentẽ. cõscientie puritatẽ amplectẽ. orationi vacaẽ nõ desinas. cellã frequẽter diligas si vis in cellã vinariã ĩtroduci Om̃bus te amabilem exhibe nichilq̃ tibi penit⁹ de factis alioꝝ Nemini te multũ familiarẽ oñdas quia nimia familiaritas parit ꝯtemptũ ⁊ subtractionis a studio materiã sb̃mistrat de verbis factis scl'arium nullaten⁹ te intromittas Discursus sup̃ om̃a fugias. scõrum et bonorũ ymitari vestigia nõ omittas Nõ respicias a quo audias. sed q̃cq̃d boni dica² mẽorie recõmẽda. ea q̃ leg⁊ ⁊ audis. fac vt ĩtelligas. De dubijs te certifices ⁊ q̃cquid poteris ĩ armariolo mẽtis reponere satage sic⁊ cupiẽs vas implẽ. altiora te ne q̃sieris Ista sequens vestigia frondes ⁊ fruct⁹ ĩ vinea dñi sabaoth vtiles q̃ diu vitã habueris ꝓferes ac ꝓduces Hec si sectat⁹ fueris ad id attingẽ poteris q̃d affectas Sũt em̃ q̃dam mali qui de õibus male iudicãt Dicũt em̃ si quis studet fantastic⁹ ẽ. si vacat hũilitati ypocrita est. si recreationi gulosus ẽ. si pacientie timid⁹ est. si iusticie impatiẽs ẽ si simplicitati fatu⁹ est. si prudẽtie maliciosus est. si maturitati flegmaticus ẽ. si societati scl'aris est. si silentio et paci simulator ẽ. si alioꝝ correctiõi p̃sup̃tuosus ẽ. si instat vigilijs ⁊ orõnib⁹ indiscret⁹ est. si p̃dicatiõi et aliorũ saluti appetitor ẽ laudis. si desistit negligẽs et remissus est. si hẽat grãm hõim adulator est. si adulari rẽnuit seu⁹ est Sed vide q̃d dicat bernhard⁹ sup̃ cantica. si p̃terea aliquos act⁹ dep̃hendis excusa intentionẽ ⁊ si nõ potes puta ignorãtiã puta surreptionẽ puta casum Et si certũ tibi fuerit suade tibi ⁊ dicito. vehemẽs fuit ista tẽptatio. Quid de me fecisset si in me accepisset ptãtem Hec ergo ꝓ tuo profectu studij ⁊ vita dixerim Tua existit ea sectari vale ⁊ nisib⁹ totis virtutibus incũbe

Opusculũ lxvij.

Tractat⁹ seu expositio sancti tho. sup̃ boecio de ebdomadibus

Precurre prior in domũ tuã ⁊ illuc aduoca te et illuc lude ⁊ age ꝯceptões tuas. eccĩ xxxij. Habꝫ h̃ p̃uilegiũ sap̃. studium q̃ opi suo ꝓsequẽdo ⁊ magis sibiip̃i sufficiat In exterioribꝫ em̃ oꝑatiõib⁹ hõ indiget plurioꝝ auxilio sed in ꝯtẽplatione sap̃ tãto efficaci⁹ oꝑatur q̃tomagis solitarius secretusq̃ morat². et ido sap̃ in v̂bis ꝓpositis hõiem ad seip̃ꝫ reuocat dicẽs. Precurre in domũ tuã id ẽ ad mentẽ tuã sollicite ab exterioribꝫ redeas añq̃ ab alio occupe² post cui⁹ sollicitudinẽ distrahat². vñ di² sap̃ viij. Intrãs ĩ domũ meã ꝯq̃escam cũ illa scꝫ cũ sapiã. Sic⁊ aũt req̃ritur ad ꝯtẽplationẽ sap̃ vt mẽtem suã aliq̃s p̃occupet vt totã domũ suã sapiẽ ꝯtẽplatõe impleat. ita et⁊ req̃ritur q̃ ip̃e tot⁹ ꝑ intẽtionẽ interi⁹ assit ne scꝫ ei⁹ intentio ad diuersa trahat² Dñ subditur. et illuc aduoca te id est totã mentẽ siue intẽtionẽ tuã ibi ꝯgrega Sic g̃ iteriori domo totaliter vacuata hõie totalit̃ per intẽtioẽꝫ in ea exñte q̃d agendũ sit exponit subdens Et illic lude. vbi ꝯsiderandum est q̃ sapiẽ ꝯtemplatio ꝯueniẽter ludo cõꝑatur ꝓpter duo que ẽ in ludo inuenire Priõ q̃dem quia ludus delectabil'

est et ꝓtẽplatio sapiẽ maxima hz delcã
tionẽ. vñ eccl. xxiiij. di' ex ore sap. spũs
meus sup mel dulcis Scdo qz opatio
nes ludi ñ ordinãtur ad aliud sz ꝓt se
q̃rũtur z hoc idem ꝓrie ꝓpetit in de-
lcãtionibz sapiẽ Contingit em q̃nq̃ q
aliquis apd se ipm delcãtur ꝓsideratio
ne eoz q̃ ꝓcupiscit vl' etz agere ꝓponit
Sed hec delectatio ordina' ad aliquid
exteri9 ad qd nitit' ꝓuenire qd si defici
at vl' tardet' delcãtioni hui9 adiũgitur
non minor afflictio ꝑm illud eccl. xxxiij
risus dolore miscebi' Sz delcãtio ꝓtẽ-
platiois sapiẽ in seipa hz delcãtois cãz
Unde nullã anxietatẽ patit' qs q̃ñ ex-
pectans aliqd qd defit ꝓter qd di' sap
viij. Nõ hz amaritudine ꝓuersatio ei9
nec tediũ ꝓuictus illius scz sapiẽ z iõ di
uina sapiã suam delcãtionẽ ludo ꝓpat
prouerb. viij. Delcãbar per singl'os di
es ludens corã eo vt per singl'os dies
diuersaz veritatũ ꝓsideratio intelliga
tur vñ z hic subditur Et illic age ꝓcep-
tiones tuas ꝑ quas scz hõ accipit ꝓgni
tionem veritatis Qui9 g̃ exhortati
onis sectator bocci9 hũc de suis ꝓcep-
tionibz libz nobis edidit qui de ebdo-
madibz di' id est de editionibz qz in gre
co ebdomy idẽ est q edẽ Incipit ãt
textus boecii sic

Postulas vt ex ebdomadibus
nr̃is ei9 q̃stionis obscuritatẽ
que ꝓtinet modũ quo sbñe i
eo q̃ sunt bone st cũ non sint sbalia bo
na digerã et paulo euidẽtius mõstrẽ.
In quo q̃dem libro. boeci9 duo facit. p
mo em p̃mittit ꝓhemiũ. scdo procedit
ad opis tractatũ ibi. diuersum est eẽ z
id quod est Circa primũ tria facit. pri-
mo oñdit de quo fit intẽtio. scdo qũo
fit tractandũ ibi. idq̃ eo dicis z c. 3° tra
dit ordinẽ qũo est ꝓcedendũ. ibi vt g̃
i matheãtica fieri Scribit aũt hũc libz
ad iohãnẽ diaconũ rõne ecclẽ q̃ ab eo
petierat vt ex suis ebdomadibus id ẽ
editionibz dissereret z exponẽt q̃dam
difficilem q̃stionẽ per quã soluit' que-
dã apparens ꝓtrarietas Di' em q̃ sub
stantie create inq̃tum sunt create non
sunt sbñalia bona sed hoc d' solius dei
propriũ esse. Nd enim ꝓuenit alicui in
q̃tum est videtur ei sbñaliter ꝓuenire
Et ideo si sbñe create inq̃tum sunt bo
ne sunt vide' per ꝓñs q̃ sint sbñalia bo
na Seqtur tex. Idq̃ eo dicis esse
faciendũ quod non fit õnibus notũ it
hui9 descriptionũ Tu9 vero testis ipe
sum q̃ hec veraciter fueris añ ꝓplex9
Glosa Ostendit per quẽ modũ
hoc tradere vult id ẽ non plane sed ob
scure Et circa hoc tria facit. ꝓmo ostẽ-
dit q̃ intendit obscure dicẽ. scdo oñdit
hũc modũ esse sibi ꝓsuetũ ibi. ebdome-
das vo z c. tercio oñdit q̃ hic mod9 de
beat sibi esse accept9 ibi. pro hinc tu z c
Dicit g̃ ꝓmo q̃ ille ad quem scribit hoc
ita petebat p̃dicta ita eẽ faciẽda q̃ via
eorum qua hec scribẽda sunt nõ eẽt õi
bus nota qui nõ eodẽ desideio ad hec
afficiebãtur quo ipe. ipe aũt boeti9 tes
timoniũ ꝓhibet q̃ p̃dicta fuerat vera-
citer añ ꝓplexus vl' ꝓspicaciter intelli-
gendo vl' feruẽter desiderando Seqt'
tex. Ebdomadas vẽo ipas ego in
cõmentor poti9 q̃ ad mẽoriam meam
speculata ꝓseruo q̃ cuiz ꝑticipo quoz
lasciuia ac petulantia nil' a ioco risu q̃
patitur eẽ ꝓiunctũ Glo. Hic oñ
dit hunc modũ esse sibi cõsuetũ et dicit
q̃ ipe solitus erat ꝓmentari exponere
vl' excogitare q̃sdam ebdomadas id ẽ
editiones seu ꝓceptiões q̃s potius cõ
seruabat eas desiderãs ad sui mẽoriã
q̃ ꝑticipem earũ aliquẽ faceret illoz q̃
propter sui lasciuiã z petulantiã id est
luxuriam vl' leuitatem nil' aliud a ioco
vl' risu patiũtur esse ꝓiunctũ id est or-
dinatum vel ꝓstructũ. Detestãtur em
si quis aliquẽ sermonẽ ꝓpinxerit vl' or
dinauerit non ad ludũ sed ad seria ꝑti-
nentem Seqtur tex. Pro hinc tu
ne fis obscuritatibz breuitatis aduer-
sus q̃ cũ sint archani fida custodia ta-
men id ñt cõmodi q̃ cum hijs solum
qui digni sunt collocũtur Glosa
Ex p̃missis oñdit q̃ obscurũ sermonẽ
debet gratanter suscipe vtpote qz talẽ
ipe petierat Et hoc est q̃ dicit. pro hinc
z tu q̃ hoc fecisti ne iter nr̃ãrũ descrip-
tionũ esset õibus ꝓuiũ ne fis aduersus
id est ꝓtrarius obscuritatib9 breuitatz
id est obscuritati p̃sentz libri que ẽ bre-

uitati cõiuncta Ex hoc ei q̃ aliqua bre
uiter dicũtur magis solent esse obscu-
ra Obscuritas aũt cum secretũ fideli-
ter custodiat offert hoc vtilitatis qd̃ le
gitur solum illis qui sunt digni id ẽ cũ
intelligẽtibus studiosis q̃ sĩt digni ad se
creta sapiẽ admitti ¶ seq̃t' tex. ¶ Vt
igitur ĩ matheãtica fieri solet ceterisq̃
etiã disciplinis ꝓposui terminos regu
lasq̃ q̃bus que sequẽtur habent effica
ciã ¶ glo. ¶ Modo ostẽdit quo or
dine fit ꝓcedendũ videlicet ꝑ ea que sĩt
per se nota Et circa hoc duo facit. pri-
mo ꝓponit ordinẽ ꝓcedendi. scdo no-
tificat illa ex q̃bus ꝓcedere intẽdit ibi.
cõis animi ꝓceptio ꝛc Dicit ergo ꝑmo
q̃ ipe intendit ꝓponere q̃dam ꝑncipia
per se nota que vocat ẽminos ꝛ regu-
las. Termiõs q̃dem quia in huiusmõi
ꝑncipijs fiat õim demrãtionũ resolu-
tio. regulas quia ꝑ huiusmõi dirigitur
aliq̃s in cogntionẽ sequentiũ ꝓclusio-
nũ Ex huiusmõi aũt ꝑncipijs intendit
cõcludere ꝛ facẽ nota omna que ꝓseq̃ĩ
tractanda sunt sicꝫ fit in geometria et in
alijs demõstratiuis sciẽtijs q̃ ideo di-
cũtur discipline q̃ per eas disciplinis
aggregã sciẽtia ex demrãtiõe quã ma
gister ꝓponit ¶ seq̃t' tex. ¶ Cõis ai
cõceptio est enũciatio quãq̃ꝫ probat
auditã ¶ glo. ¶ Notificat ꝑdcã ꝑn-
cipia per se nota et ꝑmo per diffinitio
nẽ. scdo per diuisionẽ ibi. hax autẽ du-
plex est mod⁹ Circa ꝑmũ ꝓsiderãdum
q̃ huiusmõi ꝑncipia que sĩt termini q̃a
rũgule demrãtionũ sunt vocãtur cões
animi ꝓceptiões Diffinit ꝯ cõem ãi cõ
ceptionẽ dicens Cõis animi ꝓceptio ẽ
quã quisq̃ probat auditã id ẽ quã q̃sq̃
approbat statim vt eã audit Alie enim
ꝓpositiones que ex hijs demõstrant'
non statim ex auditu approbãtur sed
optet q̃ per aliq̃ alia fiant nota h̃ autẽ
non est ꝓcedere in infinitũ vnde optꝫ
puenire ad aliqua q̃ statim sĩt ꝑ se no-
ta vnde dicũtur cões animi cõceptio-
nes id est statim cadũt in conceptione
cuiuslibet intellcũs Cui⁹ ratio est quia
ꝑdicatũ ẽ de rõne subiecti ꝛ ideo stati
nõinato subiecto ꝛ intellecto q̃d fit sta
tim manifestũ est ei idem ¶ seq̃t' text⁹

Hax duplex modus ẽ. nam vna ita cõ
munis est vt õim fit hõim veluti dicas
Si duobꝫ equalib⁹ eq̃lia auferas q̃ re
linquũtur sunt eq̃lia nullus intelligens
illud negat. Alia vo est doctorũ tantũ
que tamẽ ex talib⁹ cõibus animi ꝓcep
tionibꝫ venit vt est que incorꝑalia sĩt in
loco non eẽ ꝛc. que nõ vulgus sed doc
ti ꝓprobant ¶ glo. ¶ Diuidit ꝑdicta
ꝑncipia dicens q̃ ꝑdictax cõmunium
cõceptionũ duplex est mod⁹ quia que
dã animi ꝓceptiones sunt cões omib⁹
sicut ista. Si ab eq̃libus equalia aufe-
ras que relinquũtur sunt eq̃lia Alia ve
ro est cõceptio animi cõis solum doc-
tis que diriuat' a primis ãi ꝓceptioni-
bus que sunt õibus hõibus cões ꝛ hu
iusmõi est. incorꝑalia non eẽ in loco q̃
non approbatur a vulgo sed a sapiẽti
bus. Huiusmõi aũt distinctiõis ratio
est quia cõis animi ꝓceptio l' ꝑncipiũ
per se notũ fit aliqua ꝓpositio in qua ꝑ
dicatum est de rõne subiecti si id quod
figtur per ꝑdicatũ et subiectũ cadat in
cognitione cõi õim ꝓsequẽs est q̃ hu-
iusmõi ꝓpositio fit nota õibus sicꝫ q̃d
fit equale ẽ õib⁹ notũ ꝛ similr̃ quid fit
subtrahi Et ideo ꝑdicta ꝓpositio est õi
bus per se nota Et fil'iter omne totum
est maius sua ꝑte et alia huiusmõi Sꝫ
ad appẽhendendũ rem incorꝑeam sol⁹
intellcũs sapientũ ꝓsurgit nam vulga
riũ hõim intellcũs non trãscendit ima
ginationẽ que est solũ corꝑalium rerũ
et ideo que sunt ꝓpria corꝑm puta esse
in loco circũscriptiue intellcũs sapien
tũ statim remouet ab incorꝑeis quod
vulgus facere non ꝑt ¶ seq̃t' text⁹

Diuersum est eẽ et id q̃d ẽ Sup
boecius dixerat h̃ ordine se ꝓ-
cessurũ vt prius ꝑmitteret quosdã ter
minos ꝛ regulas ex q̃bus ad vlteriora
procedẽt Et ideo ꝑm ordinem ꝑtxa-
tum ꝑmo incipit ꝓponere quasdã re-
gulas siue ꝓceptiones sapientũ quas-
dam. scdo ex illis incipit argumetũ ibi
q̃stio vero huius est ꝛc Sicut aũt dic-
tum est ille ꝓnes sunt maxime note
que vtũtur ẽminis q̃s omns intelligunt
Ea aũt que in intellectũ õim cadunt sĩt
maxime corã que sunt ens vnũ et bo-

nũ Et ideo ꝑmo ꝓponit boeci⁹ quas-
dã ꝯceptiones ꝑtinentes ad ens .scdo
q̃sdam ꝑtinentes ad vnũ ex quo sumi
t² ratio simplicis ⁊ ꝯpositi ibi. õim cõ-
posito ⁊c. tercio ponit q̃sdam ꝯceptio
nes ꝑtinentes ad bonũ ibi . omnis di-
uersitas discors ⁊c. Circa ens vero cõ
sideratur ip̃m esse qd̃dam cõe ⁊ indet-
minatũ ꝙ q̃dem dupliciter det̃minat²
Vnomõ ex ꝑte subiecti ꝙ esse hz. alio-
mõ ex parte p̃dicati vtputa cum dici-
mus de hõine aut alia quacũq; re non
q̃dem ꝙ sit simplr̃ sed ꝙ sit aliquid pu-
ta albũ vl' nigrũ Primo ergo ponit cõ
ceptiones que accipiũtur ꝟm ꝯpatio-
nem esse ad id qd̃ est .scdo ponit ꝯcep-
tiones que accipiũtur ꝟm ꝯpationem
eius qd̃ ẽ eẽ simplr̃ ad id qd̃ est esse ali-
q̃d ibi . diuersum est esse tm̃ aliquid etc
Circa primum duo facit. ꝑmo ꝓponit
dr̃nam eius ꝙ est esse ad id qd̃ est. scdo
manifestat huiusmõi dr̃am ibi . ip̃m ei
esse ⁊c Dicit ergo ꝑmo ꝙ diuersum est
esse ⁊ id qd̃ est que q̃dem diuersitas nõ
est hic referẽda ad res de q̃bus ad huc
nõ loq̃t² sed ad ip̃as intentões seu rõ-
nes Aliud em̃ fig̃mus ꝑ hoc ꝙ dicim⁹
esse ⁊ aliud per id qd̃ dicim⁹ eẽ illud qd̃
est. sicut cũ aliud signam⁹ ꝑ hoc ꝙ dici
m⁹ currere ⁊ aliud ꝑ hoc ꝙ dicim⁹ cur
rens nã currẽ ⁊ esse fig̃ntur in abstrac
to sicut ⁊ albedo sed qd̃ est id est ens ⁊
currens fig̃ntur in cõcreto velud albũ
seq̃tur tex. Ip̃m vero esse non-
dũ est At vero qd̃ ẽ accepta eẽndi for-
ma est atq; subsistit glo. Mani
festat p̃dictã diuersitatẽ tribus modis
quorũ prim⁹ est ꝙ ip̃m esse non signi-
ficatur vt subiectũ essendi sicut nec cur
rere fig̃tur vt subiectũ cursus . Vñ sic;
non possum⁹ dicẽ ꝙ ip̃m currere cur-
rat ita non possu⁹ dicere ꝙ ip̃m esse sit
sed id qd̃ ẽ fig̃tur vt subiectũ eẽndi ve
lud id qd̃ currit fig̃tur vt subiectũ cur-
sus vl' currendi Et iõ sicut possu⁹ dicẽ
de eo ꝙ currit siue de currẽte ꝙ currat
inq̃tum subditur cursui ⁊ ꝑticipat ip̃z
ita possu⁹ dicẽ ꝙ ens siue id qd̃ ẽ sit in
q̃tum ꝑticipat actũ eẽndi . Et hoc ẽ ꝙ
dicit ip̃m esse nondũ est q̃ nõ attribui²
ei eẽ sic; sbiecto eẽndi sed id qd̃ ẽ accep
ta eẽndi forma sc; suscitãdo ip̃m actũ
eẽndi ẽ atz subsistit et i seip̃o sbsistit ñ
em̃ di² ꝓprie eẽ et ꝑ per se nisi de sba c⁹
est subsistẽ Accñtia em̃ nõ dicũt² entia
quasi ip̃a sint sz inq̃tũ sbña eis aliq̃d ẽ
vt postea dicet² se² tex. Qd̃ est ꝑ
ticipare aliquo p̃t sed ip̃m eẽ nullomõ
aliquo ꝑticipat sit em̃ ꝑticipatio cũ ali
q̃d iam ẽ . est aũt aliq̃d cum esse suscipit
glo. Ibi ponit scdam dr̃am q̃ q̃
dem dr̃na sumit² ꝟm rõem ꝑticipatio-
nis. est aũt ꝑticipaẽ q̃si ꝑtem capẽ Vñ
qñ aliq̃d ꝑticl'ariter recipit id qd̃ ad al-
terũ ꝑtinet vl'r di² ꝑticipare illd̃ sic; hõ
di² ꝑticipare aiãl q̃ non hz naturã aiãl'
ꝟm totã cõitatem ⁊ eadẽ rõe cõi sor. ꝑ
ticipat hõem Sil'iter et; subiectũ ꝑtici
pat accñs et materia formã q̃ forma
sbalis vl' accñtalis q̃ de sui rõne cõis ẽ
det̃minat² ad hoc vl' ad illd̃ subiectũ Et
sil'r et; effcũs di² ꝑticipare suã cãm et p̃
cipue qñ non adeq̃t v̂tutẽ sue cause si-
cut si dica⁹ ꝙ aer ꝑticipat lucem sol' q̃
non recipit eã in ea claritate qua est in
sole . Pretermisso aũt h̃ t̃cio mõ ꝑtici-
pandi impossibile ẽ ꝙ ꝟm duos ꝑmos
modos ip̃m eẽ ꝑticipet aliq̃d non em̃
esse potest ꝑticipaẽ aliquid ꝑ modum
quo materia vl' subiectũ ꝑticipat for-
mã vl' accñs q̃ vt dictũ est ip̃m esse sig
nificat² vt qd̃dam abstractũ . Sil'r aũt
nõ p̃t aliq̃d ꝑticipare per modũ q̃ ꝑti-
culare ꝑticipat vl'e Sic em̃ etiã ea q̃ in
abstracto dicũt² ꝑticipaẽ aliq̃d p̃nt si-
cut albedo colorẽ sed ip̃z eẽ ẽ cõissimũ
vñ ip̃m q̃dẽ ꝑticipat² in aliis nõ aũt ꝑ-
ticipat aliq̃d aliđ Sed id qd̃ ẽ sc; ens q̃
uis sit cõissimũ tñ cõcretiue di² et ideo
ꝑticipat ip̃m esse nõ per modũ q̃ ma-
gis cõe ꝑticipatur a min⁹ cõi sed ꝑtici
pat ip̃m esse per modũ quo cõcretum
ꝑticipat abstractum hoc est ergo ꝙ di
cit ꝙ id quod est scilicet ens ꝑticipare
aliquo potest sed ipsum esse nullomõ
ꝑticipat aliquo . Et hoc ꝓbat ex eo ꝙ
supradcm̃ est scilicet ꝙ ipsum esse non
dũ est manifestum est enimꝙ id quod
non est non potest aliquo participare
Vñ ꝯsequens est ꝙ ꝑticipatio ꝯueniat
alicui cũ iã est sed ex hoc aliquid est ꝙ
suscipit ip̃m esse sicut dictum est. vnde

relinq̃tur q̃ id qd̃ est possit aliqd ptici-
pare ipm aūt esse nō possit aliquid pti
cipaē ¶ seq̃tur tex. ¶ Id quod est
habere aliqd p̃ter id quod ipm est po-
test Ipm vero esse mlt p̃ter se habet ad
mixtū ¶ glosa ¶ Hic ponitur ter
cia drna Et sumitur ista drna p̃ admix
tionē alicui⁹ extranei ¶ Circa qd̃ consi-
derandū est q̃ circa eē qd̃cūq̃ abstracte
sig̃tū h̄ hz veritatē q̃ nō hz in se aliqd ex
traneū q̃ sit p̃ter eēntiam suam sicz hu
manitas et albedo et quecūq̃ hoc mō
dicit ¶ Cuius rō est quia humanitas sig̃
tur vt quo aliqd est homo z albedo vt
quo aliqd est albū non est aūt aliqd hō
formaliter nisi per id qd̃ ptinz ad rōez
hōinis z sil̄iter non est aliqd albū for-
maliter nisi p̃ id qd̃ ptinz ad rōem albi
et ideo huiusmōi abstracta nichil alie-
nū in se habere possunt ¶ Aliter āt se ha-
bēt in hīs que sig̃ntur in cōcreto. Nā
homo significat² vt q̃ habet humani-
tatem z album qd̃ habz albedinē ¶ Ex h̄
aūt q̃ homo habz hūanitatem et albū
albedinē non phibētur habere aliquid
aliud qd̃ non ptinet ad rōnem hoy nisi
solum q̃ est oppōitum hīs z ideo al-
bum z homo p̃nt habere aliquid aliud
q̃ hūanitatem z albedinē ¶ Et hec est rō
quare albedo et hūanitas sig̃ntur per
modū ptis z non p̃dicantur de cōcre-
tis sicut nec aliqua ps de suo toto Ne
ergo sicut dcm̄ est ipm eē sig̃tur vt ab
stractum. id qd̃ est vt concretū p̃ns est
verū esse qd̃ h̄ di² q̃ id qd̃ est p̃t aliquid
hrē p̃ter q̃ q̃ est ipm id est p̃ter suā eēn
tiam Ipm vero esse mlt aliud habet ad
mixtum p̃ter suā eēntiam ¶ seq² tex.
Diuersum est tamē esse aliqd z eē aliqd
in eo quod est ¶ glosa ¶ Nō po
nit p̃ceptiones que accipiūtur p̃ ppa-
tionem eius q̃ est eē simpliciter ad id
qd̃ est esse aliqd ¶ Et pmo ponit vtriusq̃
diuersitatem. scdo assignat drnas ibi. il
lic em̄ accns ¶ Circa primū sciendū q̃ ex
quo id qd̃ est potest habere aliqd p̃ter
suam eēntiam necesse ē q̃ in eo p̃sidere
tur duplex eē Quia em̄ forma est pnci
pium eēndi necesse est q̃ p̃m q̃libz for
mā habitam etz hīs aliq̃liter esse dica²
Sic ergo illa forma non fit p̃ter essen-
tiam hīntis sed p̃stituat eius essentiam
ex eo q̃ habet talem formā dicet² hīs
esse simpliciter sicut hō ex hoc q̃ habet
aiām rōnalem Si vero fit talis forma
que sit extranea ab eēntia habentis eā
p̃m illam formā non dicet² hīs eē sim
pliciter sed esse aliqd sicut p̃m albedinē
homo di² esse albus ¶ Et hoc ē q̃ dicit di
uersum est eē aliqd q̃ non est eē simpli
citer et q̃ aliquid fit in eo qd̃ ē. qd̃ est ip
sum esse sbiecti ¶ seq² tex. ¶ Illic
em̄ accns hic sbna significat² ¶ glo.
Ponit hic tres drnas inter p̃missa q̃rū
prima est q̃ illic vbi di² de re q̃ fit aliqd
et non q̃ fit simpliciter sig̃tur accidēs
quia forma que facit huiusmōi esse est
p̃ter eēntiam rei hic autē cū di² aliquid
eē in eo qd̃ ē sig̃tur sbna quia scilz for-
ma faciens eē cōstituit eēntiam rei
seq̃tur tex ¶ Omne qd̃ est pticipat eo
q̃ est esse vt fit alio vō pticipat vt ali-
quid fit ¶ glo. ¶ Hic ponit scdam
drām. et dicit q̃ ad hoc q̃ aliqd fit sim-
pliciter subiectū pticipat ipm esse sz ad
hoc q̃ fit aliquid optet q̃ pticipet aliq̃
alio sicut homo ad hoc q̃ fit albus pti
cipat non solū esse sbnale sed etz albe-
dinē ¶ seq̃tur tex. ¶ Ic per hoc id
qd̃ ē pticipat eo q̃ est esse vt fit Esse vō
nō pticipat alio quolibz ¶ glo. ¶ Nūc
ponit drām terciā que q̃dem accipitur
p̃m ordinē vtriusq̃ z cōcludit² ex p̃mis
sis Est āt hec drna q̃ pmo optet vt in
telligat² aliquid eē simplr et postea q̃
fit aliquid z hoc patet ex p̃missis Non
aliquid ē simplr per hoc q̃ pticipat ip
so eē sz qn̄ iā est scz p̃ pticipatōez ipius
esse restat vt pticipet q̃cūq̃ alio ad h̄
q̃ fit aliquid ¶ se² tex. ¶ Omni ppōsito
aliud est eē aliud ipm ē ¶ glo ¶ Ponit
cōceptiones de cōposito et simplici q̃
ptinent ad rōez vm⁹ Et ē p̃sideradū q̃
ea q̃ st dcā de diuersitate ipi⁹ eē z ei⁹ q̃
ē. ē p̃m itētiōes ipas Hic āt ondit qūo
applicē² ad res z pmo ondit h̄ in ppōi
tis 2° in simplicibz ibi. ōe simplex Est g̃
pmo p̃sideradū q̃ sicz esse z qd̃ ē drnt
p̃m intētōes ita in ppositis drnt realit
qd̃ q̃dē manifestū ē ex p̃missis Dcm̄ est
em̄ sup̄ q̃ ipm esse nez pticipat aliquid
vt rō ei⁹ cōstituat² ex mltis nez hētur

aliquid extrinsecũ admixtũ vt fit in eo cõpositio accñtal' ⁊ ideo ipm esse nõ ẽ cõpositũ Res ergo ꝓposita nõ est suũ esse ⁊ ideo dicit ꝙ in omni ꝓposito aliò est eẽ et aliud ipm ꝓpositũ qò est ꝑticipãdo ipm eẽ seq' tex. Omne simplex eẽ suũ ⁊ id qò est vnũ hz glo Onditur q̃liter se hẽat in simplicibz in q̃bus nccẽ est ꝙ ipsum esse ⁊ id qò est fit vnũ ⁊ idem realiter Si em esset aliò realiter id qò est ⁊ ipm esse iam ñ eẽt simplex sed ꝓpõitum Est em cõsiderandũ ꝙ cũ simplex dicat' aliq̃d ex eo ꝙ caret cõpositiõe nl' ꝓhibet aliquid eẽ ꝑm aliquid simplex inq̃tũ scz caret ꝓpositiõe aliq̃ qò tñ non est õio simplex Onñ et ignis ⁊ aq̃ dicũ' simplicia corꝓa inq̃tum carẽt ꝓpositõe que ẽ ex ꝓtrariis q̃ iuenitur in mixtis quoꝝ tñ vnũqòq̃ ẽ cõpositũ tũ ex ꝑtibus q̃titatiuis tum ex materia ⁊ forma Si g̃ iueniantur aliq̃ forme non in materia vnaq̃q̃ earum ẽ q̃dẽ simplex q̃tum ad ꝗ ꝙ caret materia ⁊ ꝑ ꝓñs q̃ntitate que est dispositio materie Quia tñ q̃libet forma determiãtiua est ipius eẽ nulla earũ est ipm esse sed est hñs esse puta ꝑm opinionẽ pl'onis ponam⁹ formã inmaterialẽ sbsistere que fit ydea et rem hõim materialiũ ⁊ aliam formã q̃ fit ydea ⁊ rem eq̃ꝑ manifestũ est ꝙ ipsa forma imaterial' subsistens cũ sit qòdam determinatũ ad spẽm nõ erit ipm esse cõe sed ꝑticipat illud Et nil' differt q̃tum ad hoc si ponamus alias formas imateriales altioris grad⁹ q̃ sint rõnes horũ sensibiliũ vt aris. voluit vnaq̃q̃ em illarũ inq̃tum distinguitur ab alia q̃dam special' forma est ꝑticipans ipm eẽ ⁊ ita nulla earum erit natura simplex Id aũt solum erit nature simplicis ⁊ eẽ simplex ꝙ non ꝑticipat eẽ non q̃dem inherens sz subsistẽs hoc aũt nõ ꝑt esse nisi vnũ qr si ipm esse nil' aliud hz admixtũ ꝑter id qò est eẽ ipossibile est ẽ idipm eẽ ml'tiplicari per aliqò diuersificãs Et quia nil' aliud ꝑter esse hz adiunctũ ꝓñs ẽ ꝙ nullius accñtis susceptiuũ fit hoc autẽ simplex ⁊ sublime ẽ ipse deus Sed' tex. Omnis diuersitas discors sil'itudo vero appetenda ẽ glo. Ponit duas ꝓceptiones ꝑtinentes ad appetitũ ex quo diffinitur bonũ Nam bonũ est quod oñia appetũt Est ergo ꝑma cõceptio ꝙ omnis diuersitas ẽ discors ⁊ omnis sil'itudo est appetẽda Sup qò cõsiderandũ ꝙ discordia iportat ꝓtrarietatem appetituũ. vñ illud di' eẽ discors quod ꝛ̃pugnat appetitui. cui⁹ rõ est quia simile augetur et ꝑficitur suo simili Vnũqòq̃ aũt appetit suum augmentũ ⁊ ꝑfectum et ideo sil'e inq̃tum huiusmodi est vnicuiq̃ appetibile. Et pari rõe diuersum ꝛ̃pugnat appetitui inq̃tum diminuit ⁊ ipedit ꝑfectionẽ ⁊ ido dicit ꝙ omnis diuersitas ẽ discors id est ab appetitu discordãs Sil'itudo aũt est appetẽda. contingit tñ ꝑ accñs ꝙ aliquis appetitus abhorret simile ⁊ appetit diuersum siue cõtrariũ Nam sicut dcm est vnũqòq̃ ꝑmo et ꝑ se appetit suã ꝑfectionẽ que est honũ vni⁹cuiusq̃ ⁊ est semp ꝓportionata ꝑfectibili et scòm hoc habz sil'itudinem ad ipsum eẽ Alia vero que exteri⁹ appetuntur l' refutãtur inq̃tum ꝓferunt ad ꝓpriam ꝑfectionem a qua quidem q̃ñq̃ deficit aliquid per defectũ q̃ñz autem per excessum Nam ꝓpria ꝑfectio vniuscuiusq̃ rei in q̃dam ꝓmẽsuratiõe cõsistit sicut ꝑfectio corꝓis humani consistit in ꝓmensurato calore a quo si deficiat appetit aliquod calidũ per qò calor augeatur Si aũt superexcedit appetit ꝓtrarium scilicet frigidũ ꝑ quod ad tꝑamentum reducatur in quo consistit ꝑfectio ꝓformis nature ⁊ sic etiã vnus figul⁹ abhorret aliũ inq̃tum scz aufert ei ꝑfectionẽ desideratã scilicz lucrum seq̃tur tex. Et quod appetit aliud tale illud eẽ naturalit' ostenditur quale est illò hoc ipm qò appetit glo. Hic ponit scdam cõceptionẽ que ꝓcludit' ex premissa. Si em sil'itudo est per se appetẽda ꝓsequẽter id qò appetit aliud oñditur naturalit' eẽ tale q̃le ẽ hoc qò appetit qr scz naturalẽ inclinationẽ hz ad id qò appetit q̃ q̃dẽ natural' inclinatio q̃ñq̃ se' ipaz rei eẽntiã sicut graue appetit eẽ deorsum ꝑm rationẽ sue eẽntialis nature Quãdoz vero ꝓseq̃tur naturã alic⁹ forme supueni

entis sicut cū aliq̄s habet habitū acq̄si
tū desiderat id qd̄ ꝓuenit ei ꝑm habitū
illū ¶ Seqt' tex. ¶ Sufficiūt i' q̄ ꝑmi=
sim⁹ a prudēte vo rōis interp̄te suis
vnūqd̄z aptabit' argumēt' ¶ Glo.
Vltimo aūt ephylogat ⁊ dicit q̄ suffici
ant ad ꝓpositū ea q̄ ꝑmissa sunt q̄ ille q̄
prudēter interp̄tatur rōes istoꝝ pote
rit vnūqd̄q̄ eoꝝ adaptare ꝯgruis ar=
gumētis applicando scz ea ad debitas
cōclusiones vt patebit in sequentibz
seq̄tur textus
Questio vero huiusmōi ē Ea que
sunt bona sunt Tenet cōis sniā docto
rū omne qd̄ est ad bonū tendē ōe autē
tendit ad fil'e q̄ i' ad bonū tendunt ipsa
bona sunt ¶ Glo. ¶ Premissis q̄bus=
dā ꝓncipijs q̄ sunt nec̄ia ad ꝓpōite q̄sti
onis discussionē Hic accedit ad q̄stio=
nē ꝓpositā. et circa hoc tria facit. ꝑmo
ponit q̄stionē. scdo adhibet solutionē
ibi Huic q̄stioni tal' ⁊c. tercio excludit
q̄sdam obiectōes ꝯtra solutionē ibi. at
et' nō alba ⁊c ¶ Circa primū duo facit ꝑ
mo ꝑmittit q̄d q̄stio p̄supponat. scdo
q̄d in q̄stione dubiū vsetur ibi. quēad=
modū bona sunt Dicit g̅ ꝑmo sic eē ad
q̄stionē ꝓpositā accedendū vt p̄suppo
nam⁹ q̄ ōia ea q̄ sunt bona sī ¶ Et ad p
bandū inducit rōem ꝑm ꝑmissa q̄ talis
est vnūqd̄q̄z tēdit ad suū fil'e vñ vt sup
p̄missum est qd̄ appetit aliud tale ipm
ē natural' oñditur q̄le est hoc ipm qd̄
appetit Sz omne qd̄ est ad bonū tēdit
et hoc q̄dē inducit ꝑm ꝯmunē doctorū
sniām vñ ⁊ in ꝑmo et ꝗ ꝑhs d' q̄ bonū
enūciauerūt sapiētes eē id qd̄ oñia ap
petūt Est eñ ꝓprium obiectū appeti=
tus bonū sicꝯ son⁹ ꝓpriū obiectū audi
tus vñ sicut son⁹ ē q̄ ꝓcipitur ab ōi au=
ditu ita oz esse bonū qd̄ intēdit ōis ap
petit⁹ Et ita cū cuiuslibz rei sit aliq̄s ap
petit⁹ l' itellcī⁹ l' sensitiu⁹ l' natural' ꝯse
quēs est q̄ q̄libet res appetit bonū et
ita ꝯcludit q̄ ōnis res sit bona q̄ q̄stio
intenta supponit ¶ seqt' tex. ¶ Sed
quēadmodū bona sī inq̄rendū est vtꝯ
ne ꝓticipatiōe an sba ¶ Glo ¶ Osten
dit qd̄ dubiū in q̄stione vsetur Et circa
hec tria facit. ꝑmo ꝓpōit q̄stionē. scdo
obicit ꝯtra vtrūq̄z mēbrum q̄stiōis ibi
Sed per ꝓticipatioēz ⁊c. tercio ex hoc
vlteri⁹ procedit ad excludendā primā
suppōēz ibi. nō sunt g̅ ⁊c Dicit ergo ꝑ=
mo q̄ supposito oñia esse bona inq̄rē
dum ē de mō quo scz sunt bona Duplī
aūt aliq̄d de aliquo di'. vnomō sbñalit
aliomō per ꝓticipationem Est g̅ q̄stio
vtrū entia sint bona per eēntiā vel p ꝓ
ticipationē. ad intellcīm aūt hui⁹ q̄stio
nis ¶ Cōsiderandū est q̄ in ista q̄stione
supponit' q̄ aliq̄d eē per eēntiam et ꝓ
ticipationē sunt opposita Et in vno
q̄dem supdcōrū ꝓticipatiōis mōrū ma
nifeste hoc est verū scz ꝑm illū modū q̄
subiectū di' ꝓticipare accñs l' materia
formā Est eñ accñs ꝑter sbam subiec
ti ⁊ forma ꝑter ipam eēntiā materie sz
in alio ꝓticipatōis mō quo scz spēs ꝓ=
ticipat gen⁹ Hoc et' est verū ꝑm sniāz
pl'onis q̄ posuit aliā ydeā esse aiālis et
bipedis ⁊ hōis sed ꝑm sniām aris. q̄ po
suit q̄ homo vē est illud qd̄ est aiāl q̄si
eēntia aiāl' non exñte ꝑter dñam ho=
minis nichil ꝓhibet id q̄ per ꝓticipati
onem di' et' sbñaliter p̄dicari. Boeti⁹
aūt hic loq̄tur ꝑm illū modū ꝓticipati
onis quo subiectū ꝓticipat accñs ⁊ iō
ex opposito diuidit id qd̄ sbñalit ⁊ ꝓti
patiue p̄dicatur vt patet per exempla
q̄ subsequēter inducūtur ¶ seqt' tex.
Si per ꝓticipationē in seipa nullomō
bona sī. Nā qd̄ ꝓticipatiōe albū est ꝑ
se i eo qd̄ ipm ē albū nō ē Et de ceteris
q̄litatibz eodē modo Si i' ꝓticipatiōe
sī bona ipa ꝑ se nullomō sī bona Non
igitur ad bonū tendūt sz ꝯcessum ē. nō
igi' ꝓticipatōe sī bona sz sbña ¶ Glo.
Obicit ꝗ vtrūq̄z mēbrū q̄stionis Et ꝑ=
mo ꝯtra ꝗ q̄ res sī bone per ꝓticicipa=
tōez scdo ꝗ hoc q̄ sint bone ꝑ suā sbam
ibi. quorū vo sba ⁊c Dicit g̅ primo q̄ si
oñia sint bona per ꝓticipationē seq' q̄
nullomō sint bona per se Et ꝗ q̄dē verꝯ
est si per se accipiat' in esse qd̄ ponitur
in diffinitione eius de quo di' sicut hō
per se est aiāl Qd̄ eñ in diffinitiōe ali=
cui⁹ ponit' ꝓtinet ad eēntiā ei⁹ ⁊ ita ñ
di' de eo per ꝓticipationem de q̄ nunc
loq̄mur Si vo accipiat' per se ꝑm aliū
modū prout scz subiectū ponit' in dif=
finitiōe p̄dicati sic eēt ffm q̄ hic dicitur

Nam ꝓprium accñs ꝑm hūc modum per se inest ſbiecto ⁊ tñ p ꝑticipationē de eo ꝑdicat. Sic ergo boeci⁹ hic accipit ꝑticipationē ꝓut ſubiectū ꝑticipat accñs. p ſe aūt q̃ ponitur in diffinitiōe ſbiecti et ſic ex neccitate ſeqũtur q̃ ſi res ſunt bone p ꝑticipatōez non ſunt bone per ſe. et hec mãifeſtat p exemplum Nã illud qd̃ eſt albū p ꝑticipationē nō ē album per ſe id ē in eo qd̃ ē ipm q̃ ꝑtinet ad primū modū dicendi p ſe Et ſimile ē de alijs q̃buſlibet q̃litatib⁹ Sic ergo ſi entia ſunt bona p ꝑticipationē ſeqũtur q̃ non ſint bona p ſe id eſt p ſuā ſbam Ex hoc ergo ſeqũtur q̃ ſbñe entiū non tendūt ad bonū cuius ꝓtrariū ſupꝓius eſt oſtēſum ſcz q̃ oñia in bonum tendūt Videt⁹ ergo q̃ entia nō ſint bona p ꝑticipationē ſed p ſuam ſubſtantiam ¶ Seqũt⁹ tex. ¶ Quoꝝ vero ſba bona eſt id qd̃ ſunt bona ſunt Id autē qd̃ ſunt hñt ab eo qd̃ eſt eſſe Eſſe ḡ iporum bonū eſt. Omniū i⁹ rerū ipm eſſe bonū eſt Sed ſi eē bonū eſt ea q̃ ſunt in eo q̃ ſunt bona ſunt idemq̃ illis eſt eſſe qd̃ bona eē Subſtantialia i⁹ bona ſunt qm̃ non ꝑticipant bonitate Nd̃ ſi ipm eſſe in eis bonū ē non eſt dubium qn cū ſbñalia bona ſint ꝓmo ſint bona fil'ia ac per hoc. hoc ipm bonū erūt nil' em̃ ꝓter ſeipz illi fil'e eſt ex quo fit ⁊ oīa q̃ ſunt deus ſt. qd̃ dcm̃ nephas ē Non igitur ſunt ſbñalia bona ac p hoc non hijs eſt eſſe bonū nō ſunt igit⁹ in eo q̃ ſunt bona ¶ glo. ¶ Obicit in ꝓtrariū in hunc modū Illa quorū ſbña eſt bona nccē eſt q̃ bona ſint ꝑm id ipm q̃ ſt hoc em̃ ad ſbam cuiuſcūq̃ rei ꝑtinet q̃ cōcurrit ad ſuū eſſe ſed q̃ aliq̃ ſint h̄ habent ex eo qd̃ eſt eē Dcm̃ eſt em̃ ſup q̃ aliq̃d eſt cū eſſe ſuſcepit. Seqũtur ergo q̃ eorū q̃ ſunt bona ꝑm ſbam ipm eſſe fit bonū Si i⁹ oñia ſunt bona ꝑm ſuam ſbām ſeqũtur q̃ oīm rerū ipz eſſe fit bonū Et q̃ ꝓmiſſa ex q̃bus in arguēdo p ceſſit ſunt ꝓuertibilia ꝓcedit ecōuerſo Seqũtur em̃ ecōuerſo q̃ ſi eē oīm rerū fit bonū q̃ ea que ſunt inq̃tū ſunt bona ſunt ita ſcilz q̃ idē fit vniuſcuiuſz rei eſſe ⁊ bonū eſſe ſeqũtur igit⁹ q̃ ſunt ſbalia bona ex hoc q̃ ſunt bona et tñ nō p ꝑticipationē bonitatis Ex hoc autē q̃ inconueniens ſeqũtur oñdit ſubdens Et dicit q̃ ipm eē rerū oīm fit bonū cū ex hoc ſeqũtur q̃ ſint ſbñalia bona ꝓñs et ſ̃ eſt q̃ ſint ꝓmo bono fil'ia qd̃ eſt ſbñale bonū ⁊ cui idē eſt eſſe qd̃ bonū Ex hoc aūt vlteri⁹ ſeqũtur q̃ oñia ſint ipm primū bonū q̃ nil' ꝓter ſeipz eſt ſimile illi ſcz q̃tum ad modū bonitatis Nil' aūt aliud ꝓter primū bonū eodē modo eſt bonū ſicut ipm q̃ ipm ſolum eſt ꝓmū bonū Dicunt tñ aliqua ei fil'ia inq̃tum ſunt ſingl'aria bona diriuata ab ipo ꝓmo ⁊ principali bono Si ergo oīa ſunt ipm primū bonū cū ipz primū bonum nichil aliud ſit q̃ deus ſeqũtur q̃ et ſ̃ entia ſint deus qd̃ etiā nephas eſt dicere Igitur ⁊ ſeqũtur ea que ꝓmiſſa ſunt eſſe falſa non igitur entia ſunt ſbñalia bona neq̃ in eis ipm eſſe ē bonū q̃ ex ipſis ꝓcluſum eſt q̃ oñia ſint deus et vlterius ſeqũtur q̃ nō oñia ſint bona inq̃tum ſunt ¶ Seqũtur tex. ¶ Sed nez p ticipant bonitate nullo em̃ mō ad bonū tēderēt nullo igitur mō bona ſunt ¶ glo. ¶ Procedit vlteri⁹ ad remouendū prima ſuppoez ⁊ dicit q̃ ſi hinc q̃ eſt entia non eē ſbñaliter bona adiūgatur alia ꝓcluſio que ſupra inducta ē ſcilicz q̃ entia non ſunt ꝑticipatiue bona q̃ per hoc ſeqũretur q̃ ipa nullomō ad bonū tenderent vt ſupra habitū eſt videtur vlteri⁹ poſſe concludi q̃ nullo mō entia ſunt bona q̃ eſt ꝓtra id quod ſupra ꝓmiſſum eſt

Hic queſtioni talis poterit eſſe ſolutio Multa em̃ ſunt que cū actu ſepari nō poſſint animo tamē et cogitatione ſepantur vt cū triangulū a ſubiecta materia null⁹ actus ſeparet mente tamē diſgregās ipm triangulū proprietatēq̃ eius ꝓter materiam ſpeculatur ¶ glo. ¶ Premiſſa q̃ſtione ⁊ rōibus hinc inde inductis hic boetius adhibet ſolutionē. ⁊ circa hoc tria facit Primo determinat veritatē q̃ſtionis. ſcdo ſoluit obiectionē ibi. q̃ ireſoluta ē q̃ſtio ⁊c. tcio inducit q̃ſdā obiectiones circa ſolutionē ⁊ ſoluit eas ibi nec et ſ̃ñ alba ⁊c. circa ꝓm tia facit. ꝓ° ꝓmittit q̃dā ſuppōz. 2° qd i⁴ ſuppōe fcā

seq̃tur circa bonitatatẽ rerũ oñdit ibi
hic ergo paulisp ꝛc. tercio oñdit q̃liter
se habeat bonitas rerũ ꝑm veritatem
nulla falsa supponẽ facta .ibi qm̃ nõ sẽ
simplicia ꝛc Circa primũ duo facit pri
mo p̃mittit qd̃dã ꝙ ẽ necessariũ ad oñ
dẽdũ ꝙ possit fieri tal' suppõ scd̃o sup
põez inducit ibi.amoueaꝰ ergo ꝛc Di-
cit ergo p̃mo ꝙ mlta sunt que nõ pñt
separi actu que tñ aiõ ꝛ cogitatione se
pantur Cuiꝰ rõ est qꝛ alio mõ sunt res
in aiã et alio mõ in materia p̃t ergo eẽ
ꝙ aliq̃d ex ip̃o modo quo hz esse in ma
teria hz insepabilẽ cõiunctionẽ ad aliđ
vnde ꝑm ꝙ est in aiã non hz insepabilẽ
cõiunctionẽ ad ip̃m qꝛ scz rõ vnius est
distincta a rõne alteriꝰ Et ponit exem
plũ de triãgulo et aliis mathe.q̃ a ma-
teria sensibili actu separi non pñt cum
tñ mathe. abstrahẽdo mente ꝯsideret
triangulũ et ꝓprietates eiꝰ p̃ter mate
riã sensibilẽ qꝛ scz rõ trianguli nõ depẽ
det a materia sensibili ¶ Seq̃tꝛ tex. ¶
Amoueamꝰ igitur p̃mi boni pñtiam
paulisp ex animo qđ esse qđdam ꝯstat
idqꝫ ex õim doctorũ indoctorũqꝫ sniã
barbarorũ quoz gentiũ religionibus
cognosci p̃t ¶ Glo. ¶ Ponit suppo
sitionẽ q̃ꝫ intendit vt scz ꝯsideratõe mẽ
tis amoueaꝰ ad tempꝰ pñtiã p̃mi bo-
ni a cetẽis rebz qđq̃dem possibile ẽ ꝑm
ordinẽ ꝯgnoscibiliũ quo ad nos Quã
uis em̃ ꝑm naturalẽ ordinẽ ꝯgnoscẽdi
deus sit primũ cognitũ tñ quo ad nos
priꝰ sunt cogniti eiꝰ effectꝰ sensibiles
et ideo nil' ꝓhibet in ꝯsideratione nr̃a
cadẽ effectus summi boni absqꝫ hoc ꝙ
ip̃m primũ bonũ ꝯsideremꝰ ita tñ ꝙ p̃
mũ bonũ non remoueatꝛ a ꝯsideratõe
mẽtis quin õino ꝯstet nobis illud eẽ h̃
em̃ cognosci p̃t ex cõi õim sententia tã
doctorũ q̃ꝫ indoctoꝝ Et vlterius ex ip
sis religionibz gentiũ barbaroꝝ q̃ nul
le eẽnt si deꝰ nõ eẽt ¶ Seq̃tꝛ tex. ¶
Hoc iꝛ paulisp amoto ponamꝰ õia eẽ
que sunt bona atqꝫ ea cõsideremꝰ quẽ
admodũ bona eẽ possent si a p̃mo bo
no minime defluxissent hic itueor aliđ
esse in eis ꝙ bona sunt aliđ qđ sunt po
natur enim vna eadẽqꝫ sbña bona esse
grauis alba rotunda tũc aliud eẽt ipsa
sbstantia aliud eꝰ rotũditas aliđ color
aliđ bonitas Nã si hec singl'a idem es-
sent ꝙ ip̃a sbña idẽ eẽt grauitas ꝙ co-
lor ꝙ rotũditas ꝙ bonũ ꝛ bonũ ꝙ g̃ui
tas qđ fieri natura nõ finit Aliud igitꝛ
tunc in eis eẽt esse aliud aliq̃d eẽ ac tũc
q̃dem bona eẽnt eẽ tñ ip̃m minime ha
beret bonũ Igitur si nullomõ eẽnt nõ
a bono q̃dem bona essent ac non idem
essent qđ bona sed eis aliud eẽt eẽ aliđ
bonũe eẽ ¶ Glo ¶ Ostẽdit quid hac sup
põe facta seq̃tur circa bonitatẽ rerum
Et circa hec duo facit. p̃mo mãifestat
ꝙ intendit. scd̃o ꝓbat qđdam qđ sup-
posuerat ibi.qđ si nichil aliud etc Dicit
ergo p̃mo ꝙ remoto ꝑ intellectũ p̃mo
bono ponamꝰ ꝙ cetera q̃ sunt sint bo
na qꝛ ex cognitõe bonitatꝫ effectuũ de
uenimꝰ in cognitõez primi boni Con-
siderem ꝰ ergo q̃liter possent esse bona
si non ꝓcessissent a p̃mo bono Hac eĩ
suppõe facta videtꝛ in eis aliud esse ip̃a
bonitas ꝛ ip̃m eoꝝ eẽ Si em̃ ponatur
vna ꝛ eadẽ sbña esse bona alba grauis
et rotunda seq̃retur ꝙ in re illa aliđ eẽt
substantia aliud bonitas aliud rotũdi
tas et aliud color Intelligitꝛ em̃ boni-
tas vniuscuiusqꝫ rei v̂tus ip̃iꝰ ꝑ quam
ꝑficit opationẽ bonã. Nam v̂tus est
que bonũ facit hñtem ꝛ opus eius bo
nũ reddit vt patet per ph̃z in libro eth̃
Qđ aũt ista sint aliud q̃m sbña rei pro
bat per hoc ꝙ singl'a p̃missorũ si essent
idẽ ꝙ rei sbña seq̃retur ꝙ õia illa eẽnt
eadẽ ad inuicẽ scz ꝙ idẽ esset grauitas
qđ color qđ bonũ et quod album ꝛ qđ
rotũditas qꝛ que vni et eidẽ sunt eadẽ
sibi inuicẽ sunt eadem hoc aũt natura
rei non patitꝛ ꝙ om̃a ista sint idem re-
linq̃tꝛ ergo ꝙ p̃missa suppõe facta aliđ
esset in rebus ip̃m esse ꝛ aliud aliq̃d esse
puta vl' bonũ vl' albũ vl' quicq̃d taliter
dicitur Et sic p̃dicta positiõe fcã om̃s
res erũt q̃dem bone nõ tñ ip̃m eaꝝ eẽ
erit bonũ Sic ergo si aliquo mõ essent
non a p̃ꝰ bono ꝛ tñ in se eẽnt bona se-
q̃retur ꝙ nõ esset idẽ in eis ꝙ eẽnt talia
et ꝙ sunt bona sed aliud eẽt in eis eẽ et
aliud bonũ esse ¶ Seq̃tur tex. Qđ si nl'
õino aliud essent nisi bona nec grauia
nec colorata nec spacij dimẽsiõe distẽ

ta nec vlla in eis qualitas esset nisi tan
tũ bona esset tũc non res sed rerũ vide
rẽtur esse principiũ nec poti⁹ videren
tur sed videret² vnum enim solũ q̃ est
huiusmõi q̃ tm̃ bonum aliud q̃ nichil
Glo. Modo ꝓbat q̃ supposuerat
scz q̃ ꝓdcã suppõe facta esset in eis aliõ
bonũ esse ⁊ aliud simplr̃ esse vl' q̃cquid
aliud eẽt quia si nichil aliud esset in eis
nisi q̃ sunt bona ita scz q̃ neq̃ eẽnt gra
uia neq̃ colorata neq̃ distincta aliqua
spacij dimensiõe sicut sunt oma corpa
nec eẽt aliqua in eis q̃litas nisi hic solũ
q̃ bonũ eẽnt tũc non videret² q̃ essent
res create sed eẽnt ipm primũ p̃ncipiũ
rerũ qz id qõ est ipa eẽntia bonitatis est
primũ rerũ p̃ncipium et per ꝓns seq̃re
tur q̃ non opteret dicẽ pl'aliter de om
nibus eis q̃ viderẽtur esse rerũ princi
pia sed singl'ariter q̃ videtur esse p̃mũ
rerũ principiũ tamq̃ res oms bone es
sent simplr̃ vnũ quia solum vnũ est qõ
huiusmõi ẽ vt sit tantũmõ bonũ et nl'
aliud hoc aũt patet eẽ fl'm ergo et pri
mũ q̃ res create amoto primo bono
nichil aliud eẽnt q̃ hoc quod est eẽ bo
num Sequitur tex. Que qm̃ si nõ sunt
simplicia nec esse õino poterant nisi ea
qui solũ bonũ est esse voluisz Idcirco
qm̃ esse eoꝝ a boni voluntate defluxit
bona esse dicũtur. Primũ em̃ bonũ in
eo qõ est bonũ est scõm vero bonũ qõ
ex eo fluxit cui⁹ ipm esse bonũ est ipm
quoq̃ bonũ est Sed ipm eẽ õim rerũ
ex eo fluxit qõ ẽ primũ bonũ Et qõ bo
nũ tale est vt recte dicat² in eo q̃ est eẽ
bonũ ipm ergo eorũ esse bonũ ẽ tũc ei
in eo qõ eẽnt non eẽnt bona si a primo
bono minime defluxissent Glo Om̃
dit quid sit iudicandũ de bonitate rer̃
ꝑm veritatẽ Et dicit q̃ quia res create
nõ hñt õimodã simplicitatẽ vt scilicz nl'
aliud sit in eis q̃ essentia bonitatis nec
etiã õino eẽ possent in rerũ natura nisi
ea voluisset deus q̃ est id qõ solũ bonũ
est inq̃tum scilicet est ipsa eẽntia boni
tatis seq̃tur q̃ quia eẽ rerũ creatarũ ef
fluxit a voluntate illi⁹ q̃ est eẽntialiter
bonũ scz de⁹ idõ res create bone eẽ di
cũtur Primũ bonũ scz deus in eo ẽ bo
nũ qz est eẽntialr̃ ipa bonitas sed ꝑm q̃
bonũ creatũ est bonũ ꝑm q̃ effluxit a
primo bono qõ ẽ per essentiam bonũ
Cũ ergo ipm esse õim rerũ fluxerat ab
ipo primo bono ꝓns est q̃ ipm esse re
rum creatarũ sit bonũ ⁊ q̃ vnaq̃q̃ res
creata inq̃tum est sit bona Sed sic so
lum res create non eẽnt bone in eo q̃
sunt si eẽ eaꝝ ñ pcedẽt a summo bono
Redit ergo eius solutio ad hoc q̃ esse
primũ est scõm ꝓpriam rõem bonum
quia natura ⁊ eẽntia primi boni nichil
est aliud q̃ bonitas esse aũt scõi boni ẽ
q̃dem bonũ non scõm rõem ꝓprie eẽn
tie quia eẽntia eius non est ipsa boni-
tas sed vl' hũanitas vl' aliquid aliõ hu-
iusmodi sed esse ei⁹ habet q̃ sit bonũ ex
habitudine ad primũ bonũ quod ẽ ei⁹
causa ad quod q̃dem ꝓpatur sicut ad p̃
mũ principiũ ⁊ vltimũ finem p̃ modũ
quo aliq̃d dicitur sanũ quo aliquid or-
dinatur ad finẽ sanitatis ⁊ dicitur medi
cinale scõm q̃ est a principio effectiuo
artis medicine Est ergo ꝓsiderandum
ꝑm premissa q̃ in bonis creatis est du
plex bonitas Vna q̃dem scõm q̃ dicũ-
tur bona per r̃lationẽ ad primũ bonũ
et scõz hoc esse earũ et q̃cquid in eis est
a primo bono est bonũ Alia vero bo-
nitas cõsideratur in eis absolute put
scilicet vnũquodq̃ dicitur bonũ inq̃-
tum dicitur p̃fectum ⁊ in esse ⁊ in opa
ri Et hec q̃dem p̃fectio non ꝓpetit bo-
nis creatis scõm ipm esse eẽntiale eoꝝ
sed scõm aliq̃d superadditũ qõ dicitur
virtus eoꝝ vt supradictũ est ⁊ ꝑm hoc
ipm esse eorũ non est bonũ Sed p̃mũ
horum bonũ habet õimodã p̃fectioẽz
in ipso suo esse et ideo esse eius est ꝑm
se et absolute bonum

Sequitur textus

Qua in re soluta est questio Id-
circo em̃ licz in eo q̃ sunt bona
sint non tamen similia p̃mo bono qm̃
quoquomõ sint res ipz esse eorum bo
num est sed quoniã nõ potest esse ipm
q̃libet esse rerum nisi a p̃mo defluxẽit
esse id est bono idcirco ipm esse bonũ ẽ
nec simile ei a quo est Illud em̃ q̃q̃mõ
sit bonũ ẽ in eo qõ est non em̃ aliud est
p̃ter q̃ bonũ hoc aũt nisi ab illo eẽt bo
nũ fortasse esse posset sed bonum in eo

ꝙ est eē non posset tunc enim ꝑticipa
rent forsitan bono ip̄m vero eē qd̄ nō
habent a bono bonum. hrē nō possent
glo. Postq̄ boetiꝰ determinauit veri
tatē p̄misse q̄stionis hic soluit obiectio
nē ex q̄ ꝯcludebaꝛ ꝙ si bona creata sunt
bona in eo ꝙ sunt ꝙ sunt fil'ia p̄mo bo
no. et circa h̄ duo facit Priō soluit ob-
iectionē Scd̄o colligit ea que dcā sunt
ibi. igitur sb̄lato etc Dicit ergo p̄mo ꝙ
ex p̄missis patet hāc q̄stionē esse solu-
tā iō em̄ nō sunt fil'ia p̄mo bono ꝑ hoc
ꝙ sunt bona In eo ꝙ sunt qꝛ ip̄m eē re
rū creatarū nō p̄t eē n̄ diriuetꝛ a primo
bono. Idcirco ip̄m earū esse bonū est
nec tn̄ ē simile in bonitate p̄mo bono
qꝛ illud absolute est bonū q̄uocūq̄ ha
bet se qꝛ nil' in eo ē aliō nisi eēntia boni
tatis Et hoc ē ideo qꝛ nō est in eo ꝑfec
tio per additionē sed in suo simplici eē
hꝫ ōiodam ꝑfectionē vt dictū ē Sꝫ bo
nū creatū forsitan posset esse bonū etꝫ
in se ꝯsideratū etꝫ si detur ꝑ impossibi-
le ꝙ non ꝓcederet a p̄mo bono scꝫ bo
nitate q̄ sibi ꝯpetit absolute sed sic non
eēt bonū in eo ꝙ ē qꝛ tunc esset bonū ꝑ
ꝑticipationē bonitatꝫ suꝑaddite sꝫ ip̄ꝫ
esse eius non eēt bonū si a bono p̄mo
nō deriuaretꝛ ex cuiꝰ habitudine ip̄ꝫ eē
rerū creatarū est bonū Seq̄tꝛ textꝰ
Igitur sublato ab hijs p̄mo bono mē
te et cogitatiōe ista licet eēnt bona ta-
mē in eo ꝙ eēnt bona eē nō possent Et
qm̄ actu nō potuerūt existere nisi illd̄
qd̄ vere bonū ē ea ꝓduxisset Idcirco ꝛ
eē eorū bonū est ꝛ non ē fil'e sb̄nali bo
no id qd̄ ab eo fluxit Et nisi ab eo fluxis
sent licet eēnt bona tn̄ in eo ꝙ sunt bo
na eē non possent qm̄ ꝛ p̄ter bonū ꝛ n̄
ex bono essent cū illud ip̄m bonū p̄mū
est ꝛ ip̄m eē fit et ip̄m bonū ꝛ ipsum eē
bonum Glo. Colligit in vnū que dic
ta sunt ꝛ dicit ꝙ si a rebꝰ ꝑ intellectum
remoueatꝛ primū bonū om̄a alia licet
detur ꝙ eēnt bona non tn̄ possent esse
bona in eo ꝙ sunt Sed quia non po-
tuerūt esse in actu in q̄tum sunt ꝓduc
ta a priō ꝙ est vere bonū ideo etꝫ eorū
esse est bonū Et tamē quia est fluens a
bono non est fil'e primo qd̄ est sb̄nalit̄
bonū a quo nisi om̄a fluxissent licet es-
sent bona non tn̄ eēnt bona in eo ꝙ st̄
inq̄tum scꝫ non eēnt a primo bono cū
tn̄ ip̄m primū bonū sit et ip̄m esse quia
eius eē est sua sb̄a ꝛ ip̄m bonū qꝛ ē ip̄a
eēntia bonitatis ꝛ ip̄m esse bonū quia
in eo non differt eē ꝛ quod est Seq̄
tur textus. At vēo alba in eo ꝙ st̄. alba
esse non. q̄d oꝑtebit ea que alba st̄ qm̄
ex voluntate dei fluxerūt vt eēnt alba
minime. aliud em̄ ē esse aliud album eē
hoc ideo qm̄ qui ea fecit vt eēnt. bonꝰ
q̄dem est. albꝰ vero minime voluntatē
igitur boni comitata est vt eēnt bona
in eo ꝙ sunt. voluntatē vēo albi non st̄
comitata vt talis eēt ei quod est ꝓprie
tas vt esset albū in eo quod est. Nez ei
ex albi volūtate fluxuerūt itaq̄ qꝛ vo-
luit ea esse alba qui erat nō albꝰ sunt al
ba tm̄. Quia vero voluit ea eē bona q̄
erat bonꝰ. sunt bona in eo ꝙ st̄ Glo.
Mouet duas obiectiōes ꝯtra p̄missa
q̄rū scd̄am ponit ibi s̄m hanc gꝫ ꝛc Cir
ca primū ponit talem obiectionē Dic-
tū est ꝙ om̄a in eo ꝙ sunt bona st̄ qꝛ ex
bonitate p̄mi boni ꝓcessit vt essent bo
na Nūq̄ ergo om̄a alba in eo ꝙ st̄ al-
ba sunt quia ex volūtate dei ꝓcessit vt
alba eēnt Sed ip̄e rn̄dꝫ ꝙ minime hoc
oꝑtet quia in hijs q̄ sunt alba aliud est
esse simplr̄ ꝙ cōpetit ei s̄m principia es
sentialia ꝛ aliud ē eis eē ex quo sunt al
ba Et huiusmōi dr̄ne inter albū ꝛ bonū
rō est quia deus qui fecit creata ꝛ bo-
na ꝛ alba est q̄dem bonꝰ non aūt est al
bus Si ergo ad volūtatē p̄mi boni cō
secutū ē vt creata eēnt bona inq̄tum
voluit ea esse bona ꝛ ꝙ eēnt bona i eo
ꝙ sunt inq̄ntū sunt a bono ꝓducta q̄a
esse rerū creatarum ex hoc ip̄o ꝙ est a
bono habet rōem boni vt dictū ē Sed
voluntatē dei non est ꝯsecuta talis ꝓ-
prietas vt id quod est creatū album in
eo ꝙ est albū esset ꝓpter hoc ꝙ n̄ fluxit
ex volūtate albi sicut bona defluxerūt
ex voluntate boni vt posset dici ꝙ esse
earū est albū inq̄tum fluxit a p̄mo al-
bo Sic ergo manifestū ē ꝙ quia deus
qui nō est albus voluit quidem quedā
esse alba p̄t hoc solum dici de eo ꝙ sunt
alba non autē ꝙ sunt alba in eo ꝙ sunt
Sꝫ quia deus qui est bonꝰ voluit ōia

eē bona iō sunt bona in eo q̄ sunt inq̄tum scz eēntia eorū hz roēm boni ꝓpt hoc q̄ ē a bono ¶ seq̄ tex. ¶ Scdm hanc i' roēm cūcta oz esse iusta qm̄ iustus ē ipe qui ea eē voluit nec hoc quidem nam bonū eē ad eēntiam iustum v̄o eē ad actum respicit Id em̄ in eo ē eē qd̄ agere i' id bonū eē qd̄ iustū. nob̄ vero nō idem ē esse qd̄ agere Non em̄ simplices sum⁹. non ē igitur nob̄ bonum eē qd̄ iustum sed idē nobis est eē omnibz in eo q̄ sum⁹. bona ig' omnia sunt ⁊ non iusta ¶ glo. ¶ Ponit secūdam obiectionem Posset em̄ aliq̄s dicere oiā sunt bona in eo q̄ sunt q̄ ille qui est bonus voluit ea eē bona. pari roē oz oiā eē iusta q̄ ille qui est iustus voluit ea esse Sed ipe rn̄det q̄ hoc non sequi' duplici roē Primo quidem q̄ hoc ē qd̄ est eē bonum sig̃t q̄dā naturam siue eēntiam bonitatis Dictū ē em̄ q̄ deus est ipa eēntia bonitatis et vnaq̄q̄ res scdm ꝑfectionē ꝓprie nature d' bona. sed iustū d' per respectū ad aliquē actū sicut ⁊ quelibet v̄t⁹. in deo aūt idem ē eē qd̄ agere vn̄ in ipo ē idem eē bonū q̄ iustum esse sed in nob̄ non est idem esse qd̄ agere q̄ deficim⁹ a simplicitate dei Vn̄ in nob̄ non ē idē eē bonos q̄ iustos sed eē cōuenit nob̄ omnibz inq̄tum sum⁹ ⁊ ideo etiā bonitas nobis omnibz ꝯuenit Sed act⁹ quē respicit iusticia non ꝯuenit omnibus nec in hijs quibz ꝯuenit est idē qd̄ ipōrū esse Vn̄ relinquitur q̄ non ōnia sint iusta in eo q̄ sunt ¶ text⁹ ¶ Amplius bonū qd̄dam generale ē iustum v̄o speciale nec spēs descendit in ōnia Idcirco alia quidē iusta alia aliud omnia quidem i' bona ¶ glo. ¶ Hic ponit scdam roēm Bonū em̄ est quoddā generale cui⁹ spēs est iusticia sicz ⁊ cetere v̄tutes In deo āt inueni' omnis rō bonitatis ⁊ ideo non solum ē bon⁹ sed iust⁹. non aūt oēs spēs bonitatis inueniūtur in omnibz sed diuerse in diuersis Et iō non oz q̄ spēs que ē iusticia deriuetur ad omnia entia sicut diriuatur bōitas vn̄ entium q̄dam sunt iusta q̄dam habent aliam spēm bonitatis ⁊ tn̄ omnia sunt bona inq̄tū diriuātur a primo bono Et in h̄ termiātur expositio libri. bn̄dict⁹ de⁹

¶ Opusculū lxviij

¶ Tractat⁹ sancti thome sup̄ boecio de trinitate

Ab inicio natiuitatis inuestigabo ⁊ ponā in lucem sciāz illi⁹ sap̄ vi. naturalis mentis humane intuit⁹ pondere corruptibilis corpis aggrauat⁹ in p̄me v̄itatis luce ex qua oiā sunt facile ꝯgnoscitiua defigi non p̄t. vn̄ oz vt s̄m naturalis ꝯgnitiōis ꝓgressum ratio a posterioribus in priora deueniat ⁊ a creaturis in deum ro i. inuisibilia ipius ⁊c et sap̄ xiij. a magnitudine spēi ⁊c Et hoc ē qd̄ d' iob xxxvi Oēs hoiēs vident eū scz deū vnusquisq̄ intuetur ꝓcul Creature em̄ per quas naturaliter ꝯgnoscitur de⁹ ab ipo in īfinitū distant Sz q̄ in hijs que ꝓcul videntur facile visus decipitur idcirco ex creaturis in deuz ꝯgnoscendū tendētes in errores multiplices inciderūt vn̄ sap̄ xiiij d' q̄ creature dei sunt muscipule pedibz insipiētium Et in p̄s defecer̄t scrutātes scrutinio Et iō humano generi de⁹ aliā tutam viam ꝯgnitionis ꝓuidit suā noticiam ꝑ fidem mētibz hōim infundens vn̄ d' i cor ij. que sunt dei nemo nouit nisi spūs dei. nobis aūt reuelauit de⁹ ꝑ spm̄scm̄ et hic ē spūs quo efficimur credentes ij cor iiij. habētes eūdē spiritum fidei credim⁹ ꝓpter qd̄ et loquimur Sicut ergo natural' cognitionis principium est creature noticia a sensu accepta ita cognitionis desup̄ date principiū ē prime v̄itatis noticia ꝑ fidem infusa Et in̄ est q̄ diuerso ordine hinc in̄ ꝓceditur Philosophi em̄ q̄ naturalis ꝯgnitionis ordinē sequū' sciāz p̄ordināt de creaturis sciē diuine scilz naturalē methaphisice. sed apd̄ theologos ꝓceditur eꝯ⁰ vt creatoris cōsideratio ꝯsiderationē p̄ueniat creatu-